

Sygnatura akt VIII GC 178/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Protokolant: stażysta Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R. (1)

przeciwko P. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 78.101,80 (siedemdziesiąt osiem tysięcy sto jeden 80/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 70.000 złotych od dnia 15 marca 2013 roku;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.594,00 (cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt cztery) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII GC 178/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 marca 2013 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka A. R. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego P. W. kwoty 78.101,80 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 70.000 złotych od dnia 21 października 2008 roku do dnia zapłaty, oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu. Jako podstawę prawną żądania pozwu wskazała art. 299 § 1 k.s.h. Stwierdziła, że przysługuje jej wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wierzytelność wynikająca z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód z dnia 18 października 2010 roku, sygnatura I C 1090/09, w którym zasądzona została kwota 70.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21 10 2008 roku oraz koszty procesu w kwocie 7.117 złotych. Stwierdziła, że egzekucja przeciwko spółce (...) okazała się bezskuteczna i komornik umorzył postępowanie egzekucyjne, jednocześnie przyznając koszty zastępstwa w tym postępowaniu w kwocie 900 złotych i ustalając koszty egzekucji w kwocie 18,80 złotych. Powódka powołała się też na poniesienie kosztów nadania klauzuli wykonalności powołanemu wyrokowi w kwocie 66 złotych. Podniosła, że pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) w czasie istnienia wierzytelności powódki.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę tutejszemu Sądowi.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o jego oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany nie zaprzeczył, że pełnił funkcję prezesa i jedyne go członka zarządu spółki (...) w czasie istnienia i

wymagalności zobowiązania stwierdzonego powołanym w pozwie tytułem egzekucyjnym. Pozwany podniósł, że egzekucja powódki nie została skierowana do całego majątku tej spółki, a przez to powództwo jest przedwczesne. Wskazał na istnienie wierzytelności, których suma wynosi 85.958,30 złotych, a jedna z nich, w kwocie 2.704 złotych została stwierdzona tytułem egzekucyjnym, zaś w sprawie pozostałych toczą się postępowania sądowe. Podniósł też, że w latach 2010-2011 toczyło się postępowanie egzekucyjne skierowane do prawa użytkowania wieczystego i własności nieruchomości przysługujących spółce (...), a Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. posiada kwotę 29.996,06 złotych przekazaną przez tą spółkę, zaś kwota ta nie została dotychczas podzielona pomiędzy wierzycieli tej spółki. Pozwany podniósł też, że powódka nie poniosła szkody wskutek niezłożenia przez pozwanego wniosku o ogłoszenie upadłości lub braku wszczęcia postępowania układowego.

W niniejszej sprawie niespornym było, że pozwany pełnił funkcję członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w chwili istnienia zobowiązania stwierdzonego tytułem egzekucyjnym w postaci wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód z dnia 18 października 2010 roku, sygnatura I C 1090/09.

Pozostałe ustalenia faktyczne ze wskazaniem dowodów.

Wyrokiem z dnia 18 października 2010 roku w sprawie I C 1090/09 Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki kwotę 70.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2008 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 7.117 złotych tytułem kosztów procesu. Spółka (...) złożyła apelację od tego wyroku, która jednak została odrzucona postanowieniem z dnia 24 maja 2011 roku. Postanowieniem z dnia 29 września 2011 roku wyrokowi temu została nadana klauzula wykonalności.

W dniu 26 maja 2012 roku powódka wniosła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie M. K. w sprawie wierzytelności z tego tytułu ze wskazaniem skierowania egzekucji do ruchomości dłużnika, rachunków bankowych dłużnika, innych wierzytelności przysługujących dłużnikowi. Komornik zlecił wykonanie czynności egzekucyjnych asesorom komorniczym: I. K. i T. Ż.. Spółka (...) została zawiadomiona przez Komornika o wszczęciu egzekucji natomiast korespondencji nie odebrała. Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2012 roku Komornik przyznał powódce reprezentowanej przez radcę prawnego koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 900 złotych. Tego samego dnia powiadomił pełnomocnika powódki, że postępowanie egzekucyjne będzie umorzone. Wskazał, że w ramach prowadzonych postępowań w dniu 21 marca 2011 roku na licytacji sprzedano prawo wieczystego użytkowania nieruchomości należącej do dłużnika, stanowiącego jedyny jego majątek. Komornik stwierdził, że egzekucja pozostaje bezskuteczna i nie rokuje szans powodzenia w przyszłości. Zastrzegł, że jeżeli nie otrzyma informacji dotyczących majątku dłużnika, postępowanie zostanie umorzone.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2012 roku Komornik wydał postanowienie o umorzeniu egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec stwierdzenia jej bezskuteczności. Ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 18.80 złotych. Komornik znał sytuację spółki (...) bowiem prowadził przeciwko niej egzekucje z wniosków innych wierzycieli.

Dowody: - wyrok SR Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 10 2010

wraz z postanowieniem z dnia 29 09 2011 (k. 20);

- postanowienie SR Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 24

05 2011 (k. 63),

- wniosek egzekucyjny, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, zlecenie

przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, postanowienie o kosztach

zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym, wysłuchanie przed

umorzeniem postępowania (dokumenty w aktach Komornika sądowego

przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie M. K. KM 1257/12),

- przesłuchanie pozwanego (00:25-00:33 minuta rozprawy w dniu 3 12 2013

(k. 68).

Spółka (...) posiada wierzytelność w stosunku do A. O. w zakresie kwoty 2.704 złotych z odsetkami od kwot: 676 złotych od dnia 15 lipca 2008 roku, 676 złotych z odsetkami od dnia 15 sierpnia 2008 roku, 676 złotych z odsetkami od dnia 15 września 2008 roku. Spółka ta nie przeprowadziła egzekucji tej wierzytelności i pozostaje ona nie zaspokojona.

Spółka (...) jest stroną postępowań z jej powództw przeciwko M. B. i P. B. w sprawie I C 734/11 przed Sądem Rejonowym Szczecin Prawobrzeże i Zachód oraz przeciwko A. R. (2) i S. R. w sprawie IC 1624/10 przed Sądem Rejonowym Szczecin Prawobrzeże i Zachód.

Postanowieniem z dnia 13 września 2011 roku Sąd Rejonowy w Gryfinie zatwierdził projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z (...) spółki (...) w postępowaniu egzekucyjnym z wniosków egzekucyjnych innych wierzycieli niż powódka.

Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 listopada 2012 roku stwierdził, że spółka (...) ma 15 wierzycieli, oprócz powódki, i jej zobowiązania przekraczają kwotę miliona złotych.

Dowody: - Nakaz zapłaty z dnia 28 08 2009 SR w Stargardzie Szczecińskim w

sprawie VI Nc 2402/09 (k. 41);

- zawiadomienia o rozprawach (k. 40, 42);

- Postanowienie Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 13 09 2011 w sprawie

Co 75/11 (k. 43)

- Postanowienie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S.

z dnia 20 listopada 2012 roku w sprawie (...). (...)

(k. 44).

Pozwany pozostaje członkiem jednoosobowego zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. od dnia jej rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym do dnia dzisiejszego. Spółka ta nie składa sprawozdań finansowych ani sprawozdań z działalności.

Dowód: - Odpis pełny KRS dotyczący (...) sp. z o.o. (k. 23-24).

Powódka wezwała pozwanego pismem z dnia 6 marca 2013 roku do zapłaty kwoty 70.000 złotych z odsetkami od dnia 21 października 2008 roku, kwoty 7.117 złotych tytułem kosztów procesu, kwoty 66 złotych tytułem kosztów uzyskania klauzuli wykonalności, kwoty 900 złotych tytułem zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym oraz kwoty 18,80 złotych tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego. Wyznaczyła termin 3 dni od daty doręczenia wezwania. W dalszej części tego pisma wskazała, że kwota zaległych odsetek od kwoty 70.000 złotych wynosi na dzień 6 marca 2012 roku 39.657,39 złotych. Wezwanie to pozwany odebrał w dniu 11 marca 2013 roku.

Dowody: - pismo z dnia 6 marca 2013 roku z poświadczeniem odbioru (k. 25-27).

Ocena dowodów:

Podstawowymi dowodami w sprawie były dokumenty. To z tych dowodów wynikała treść tytułu wykonawczego przeciwko (...) sp. z o.o., której członkiem zarządu jest pozwany, oraz powstanie możliwości, przebieg i wynik egzekucji z tego tytułu. Dokumenty na te okoliczności są dokumentami urzędowymi, a więc objętymi domniemaniem prawdziwości tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Pozwany przedstawił dowody z dokumentów mających wykazać, że spółka (...) posiada majątek, do którego powódka może sięgnąć w celu wyegzekwowania wierzytelności wynikającej z powołanego w pozwie tytułu wykonawczego. Tylko jeden z tych dokumentów stanowi o stwierdzeniu wierzytelności tytułem egzekucyjnym. Pozwany nie potrafił jednak wykazać, że wierzytelność ta może być przedmiotem skutecznej egzekucji, a więc jest rzeczywistym majątkiem spółki, do którego może sięgnąć powódka egzekwując wierzytelność z wyroku przeciwko spółce (...). Będzie jeszcze o tym mowa niżej.

Także dokumenty w sprawie zatwierdzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucyjnej sprzedaży (...) spółki (...) oraz postanowienie Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. w sprawie kwoty 29.996,06 złotych nie pozwalają przyjąć, że powódka mogła sięgnąć do tych środków, w sytuacji gdy z dokumentów tych wynika, że plan podziału nie obejmował powódki, bowiem został sporządzony zanim powódka mogła wszcząć egzekucję z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód z dnia 18 10 2010 w sprawie I C 1090/09, co nastąpiło dopiero po odrzuceniu apelacji spółki (...) od tego wyroku postanowieniem z dnia 24 maja 2011 roku, uprawomocnieniu się tego postanowienia i uzyskaniu przez powódkę klauzuli wykonalności. Z dokumentów tych wynika, że istniało wielu innych wierzycieli spółki (...) oprócz powódki, a ich niezaspokojone wierzytelności przekraczały kwotę 1.000.000 złotych. Będzie jeszcze o tym mowa niżej.

Treść zeznań przesłuchanego w sprawie pozwanego nie sprzeciwiała się omówionym wyżej dowodom z dokumentów. Wprawdzie pozwany podtrzymał tezę, że powódka mogła sięgnąć do wierzytelności spółki (...), jednak z jego przesłuchania nie wynikało, że wierzytelności te stanowią realny majątek, z którego wierzyciele, w tym powódka, mogą się zaspokoić. W konfrontacji z danymi rejestrowymi spółki (...) i w ich uzupełnieniu zeznania pozwanego pozwoliły stwierdzić, że spółka (...) nie tylko nie wykonuje zobowiązań, lecz również nie prowadzi wymaganej sprawozdawczości.

Ocena prawna.

Powódka wywiodła swoje roszczenie z treści art. 299 § 1 k.s.h. Przepis ten stanowi, że gdy egzekucja przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Przesłankami odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są więc: istnienie, w czasie trwania członkostwa danej osoby w zarządzie spółki, określonego zobowiązania tej spółki, stwierdzonego tytułem wydanym przeciwko spółce oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania.

W niniejszej sprawie pozwany nie zaprzeczał, że w czasie istnienia zobowiązania stwierdzonego powołanym w pozwie tytułem wykonawczym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w postaci wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 października 2010 roku, sygnatura akt I C 1090/09 z klauzulą wykonalności, był jej członkiem zarządu. Z danych rejestrowych tej spółki wynika, że to członkostwo istnieje od chwili powstania wymienionej spółki, a przynajmniej od chwili jej rejestracji, i trwa do dzisiaj.

Pozwany natomiast zaprzeczył bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Powódka wykazała bezskuteczność egzekucji za pomocą postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie M. K. z dnia 30 czerwca 2012 roku o umorzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku powódki pod sygnaturą KM 1257/12 na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że postępowanie umarza się z urzędu w całości lub w części jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Postanowienie komornika oparte na art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. jest zwykle wystarczającym środkiem dowodowym, za pomocą którego wierzyciel może wykazać bezskuteczność egzekucji przysługującej mu wierzytelności z majątku spółki (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 roku, II CSK 372/09).

Powołane postanowienie jest dokumentem urzędowym a więc korzysta z domniemania prawdziwości tego co w nim zostało urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 252 k.p.c. strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego ten dokument pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna te okoliczności udowodnić. Pozwany winien więc być udowodnić, że egzekucja prowadzona przeciwko (...) spółka z o.o. z powołanego tytułu egzekucyjnego nie była skierowana do wszystkich składników jej majątku, a z tego majątku możliwe było zaspokojenie wierzytelności powódki.

Pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew, że spółka, w której jest członkiem zarządu posiada wierzytelności na kwoty: 2.704 złotych, co do której wydany został na rzecz spółki (...) tytuł egzekucyjny, oraz 69.000 złotych i 14.254,30 złotych – będące przedmiotem dochodzenia w postępowaniach sądowych. Ponieważ wniosek powódki o wszczęcie egzekucji wierzytelności wynikającej z powołanego w pozwie tytułu wykonawczego obejmował między innymi wierzytelności przysługujące dłużnikowi, to stwierdzenie pozwanego o istnieniu wierzytelności, nawet gdyby wykazał on ich istnienie, nie niweczy jeszcze domniemania wynikającego z art. 244 § 1 k.p.c. Wyłącznie wykazanie, że te wierzytelności stanowią rzeczywisty majątek spółki (...), a więc możliwe jest zaspokojenie się z nich przez wierzycieli tej spółki, mogłoby prowadzić do podważenia tego domniemania. Pozwany temu nie sprostał.

Trzeba dodać, że (...) spółka z o.o. posiada tylko jedną wierzytelność stwierdzoną tytułem egzekucyjnym, na kwotę 2.704 złotych z odsetkami od dnia 15 lipca 2008 roku co do kwoty 676 złotych, od dnia 15 sierpnia 2008 roku co do kwoty 676 złotych i od dnia 15 września 2008 roku co do kwoty 676 złotych. Co do pozostałych wierzytelności, o których mowa w odpowiedzi na pozew, pozwany nie wykazał, ani nawet nie twierdził, że są to wierzytelności mogące być przedmiotem egzekucji. Pozwany przyznał, że jego roszczenia, o których twierdził, że są wierzytelnościami obok wspomnianej na kwotę 2.704 złotych, są przedmiotem trwających postępowań sądowych.

Mimo posiadania wzmiankowanej wierzytelności pozwany nie wykazał, że możliwa jest z niej egzekucja. Pozwany nie podał żadnych danych świadczących o wszczęciu przez spółkę (...), której jest przecież nadal członkiem jednoosobowego zarządu, egzekucji tej wierzytelności, przyznał, że pozostaje ona nie zaspokojona.

Pozwany również nie wykazał, że możliwe jest zaspokojenie wierzytelności powódki w stosunku do (...) spółki z o.o. na podstawie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości tej spółki wszczętej przez licznych jej wierzycieli, czy też z kwoty 29.996,06 złotych przekazanych przez tą spółkę (...) Urzędu Skarbowego w S.. Z postanowienia tego organu z dnia 20 listopada 2012 roku wynika, że postępowanie egzekucyjne jest prowadzone przez ten organ na podstawie 21 własnych i 113 obcych tytułów wykonawczych (na rzecz 15 wierzycieli) a suma wierzytelności przekracza 1 milion złotych.

Mając na uwadze powyższe nie można przyjąć, że pozwany podważył domniemanie bezskuteczności egzekucji wynikające z dokumentu urzędowego w postaci powołanego wyżej postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji. Trzeba dodać, że komornik, który prowadził egzekucję z wniosku powódki, zna sytuację spółki (...) co pozwany przyznał w trakcie przesłuchania podczas rozprawy w dniu 3 grudnia 2013 roku.

Za ugruntowane w obecnym orzecznictwie Sądu Najwyższego (choć sporne w doktrynie) należy uznać stanowisko, że odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ma charakter odszkodowawczy (zob. przede wszystkim: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008, III CZP 72/08). Członek zarządu może uwolnić się od tej odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody (art. 299 § 2 k.s.h.).

Pozwany podniósł jedynie, że powódka nie poniosła szkody wskutek zaniechania złożenia przez pozwanego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...), co zdaje się wiązać on z twierdzeniem o możliwości przeprowadzenia egzekucji przeciwko tej spółce. Zwykle pozwany członek zarządu wskazuje na brak szkody mimo zaniechania złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez twierdzenie, że choćby taki wniosek został złożony, to i tak wierzyciel nie uzyskałby

zaspokojenia zasądzonej wierzytelności. Stanowisko pozwanego wskazuje raczej, że według niego nie było podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W związku z tym co powiedziano wyżej należy stwierdzić, że choćby spółka (...) posiadała majątek, o którym twierdzi pozwany, to nie przesądza to o braku podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie jej upadłości, bowiem ogłoszenie upadłości zależy od istnienia niewykonywanych a wymagalnych zobowiązań dłużnika (art. 11 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze). Hipotetyczne istnienie majątku, o którym twierdził pozwany nie przesądza też o tym, że złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie prowadziłoby do zaspokojenia powódki z funduszków masy upadłości spółki.

Nie można też przyjąć, że szkoda doznana przez powódkę byłaby mniejsza. W tym zakresie pozwany podniósł zwłokę powódki we wszczęciu egzekucji przeciwko (...) spółka z o.o. O takiej zwłoce nie można mówić, bowiem to nie data wyroku powołanego w pozwie stanowi o chwili, w której powódka mogła wszcząć egzekucję. Spółka (...) złożyła apelację od tego wyroku, która została odrzucona postanowieniem z dnia 24 maja 2011 roku. Biorąc pod uwagę konieczność uzyskania klauzuli wykonalności przed wszczęciem egzekucji nie można przyjąć, że złożenie wniosku egzekucyjnego w dniu 26 maja 2012 roku nastąpiło ze zwłoką. Trzeba też stwierdzić, że pozwany nie wykazał, że wcześniejsze wszczęcie egzekucji przez powódkę pozwoliłoby jej uzyskać jakiegokolwiek zaspokojenie. Wreszcie – to pozwany był członkiem zarządu spółki (...) zarówno w chwili powstania wierzytelności, jak i w chwili jej stwierdzenia sądowym tytułem egzekucyjnym, winien więc przedsięwziąć działania mające na celu zaspokojenie zobowiązania powódki przez spółkę.

Mając na uwadze powyższe należało uznać powództwo za słuszne co do zasady. Zasądzeniem należało objąć dochodzoną w niniejszym procesie należność główną, na którą złożyły się: należność główna zasądzona tytułem egzekucyjnym powołanym w pozwie w postaci wyroku Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 października 2010 roku, sygnatura I C 1090/09 – 70.000 złotych, koszty procesu zasądzone tym tytułem – 7.117 złotych, koszty uzyskania klauzuli wykonalności dla tego tytułu egzekucyjnego – 66 złotych, koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym – 900 złotych, koszty postępowania egzekucyjnego – 18,80 złotych.

Powódka zażądała zasądzenia odsetek od kwoty 70.000 złotych od dnia 21 października 2008 roku, a więc od daty wynikającej z wyroku powołanego w pozwie. Istotą problemu związanego z żądaniem odsetek w sytuacji dochodzenia roszczenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. jest to, czy treść tego żądania pozwala zaliczyć odsetki, a jeżeli tak to w jakim zakresie, do wysokości szkody doznanej przez powoda, czy też treść ta wskazuje na roszczenie o odsetki za opóźnienie pozwanego (a nie spółki) w spełnieniu świadczenia w stosunku do powoda (na rozróżnienie odsetek jako elementu długu, albo szkody, od odsetek jako świadczenia za opóźnienie, zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 grudnia 2006 roku, III CSK 219/2006).

W pozwie wyraźnie oddzielone zostało żądanie odsetek od wskazanego długu, do którego powódka zaliczyła obok należności zasądzonej kwotowo również koszty procesu i koszty egzekucji, a przez to nadała mu charakter roszczenia o naprawienie szkody. Przez żądanie odsetek obok wskazania długu będącego szkodą potraktowała je jako należność uboczną od żądania dochodzonego od pozwanego a nie jako element długu. Znacząca jest tu dystynkcja w potraktowaniu kosztów procesu, kosztów postępowania klauzulowego i kosztów egzekucji, choć one też zwykle są należnościami ubocznymi, w stosunku do potraktowania odsetek. W świetle treści żądania pozwu koszty te, należne od spółki (...), stały się elementami roszczenia odszkodowawczego, którego powódka dochodziła od pozwanego, a odsetki stały się żądaniem za opóźnienie pozwanego w spełnieniu części dochodzonego świadczenia odszkodowawczego.

Skoro tak, to odsetki te należą się od dnia następnego po dniu wymagalności świadczenia pozwanego do wysokości określonego kwotowo długu, a dzień wymagalności został wskazany w wezwaniu jako termin świadczenia, co odpowiada zasadzie określonej w art. 455 k.c. Wezwanie do zapłaty z dnia 6 marca 2013 roku skierowane do pozwanego zawierało żądanie spełnienia zobowiązania w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania. Pozwany odebrał to wezwanie w dniu 11 marca 2013 roku, a więc termin spełnienia zobowiązania upłynął w dniu 14 marca 2013 roku. Z tego względu odsetki żądane od kwoty 70.000 złotych należało zasądzić od dnia 15 marca 2013 roku, a dalej idące roszczenie o zasądzenie odsetek należało oddalić.

Mimo częściowego oddalenia roszczenia w zakresie należności ubocznej należało uznać, że powódka wygrała sprawę. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i przy zastosowaniu § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na koszty zasądzone od pozwanego złożyły się – opłata sądowa od pozwu (977 złotych), wynagrodzenie radcowskie (3.600 złotych), opłata skarbową od pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu (17 złotych).